
IX

Летимъ

На вихрени крила —

Къмъ тебъ, о блѣнъ неуловимъ...

По пхтя — студъ, мъгла —

Плътъта до кости леденятъ.

Надъ нея — вѣчностъ — виолетови простори

Въ сияние горятъ...

Летимъ

Надъ розова мъгла —

Къмъ тебъ, о блѣнъ неуловимъ...

Дѣте, нали свѣтовната стрѣла

И съ вихренъ бѣгъ не ще ни тукъ догони?

Отъ тъмната висъ се сълза горяща вихрено отрони

Потъна въ вѣчността...

Летимъ

На вихрени крила —

Къмъ тебъ, о блѣнъ неуловимъ...

И розовъ дѣхъ обвива трепетни тѣла...

Подъ насъ — земята въ мжтно-кървавъ мракъ пълзи.

Надъ насъ — златисто-виолетовъ плащъ, поръсенъ

Съ бисерни сълзи...